

Селенитѣ, като чули, че такъвъ косъмъ носи щастие, всички наскачали.

— Ходжа ефенди, дай и на мене!

— И на мене, ходжа!

— И на менъ!

За нѣколко минути не само брадата, но и останитѣ косми по оголената глава на ходжата била оскубена съ негово съгласие.

На другия день презъ селото миналъ главния началникъ на ходжитѣ. Като видѣлъ обезобразеното лице на остарѣлия вече ходжа и като се научили какъ му оскубали брадата, веднага го уволнилъ и назначилъ на негово мѣсто младия ученъ.

Първата работа на новия ходжа била да напише на своитѣ професори писмо и да имъ каже, че покрай обикновеното учение, трѣбва да учатъ своитѣ ученици и на усулъ кетабъ, т. е. на тактичностъ и умение, безъ които не може да се живѣе на свѣта.

Добромирко.

НАШЕТО КУЧЕ

Цѣлъ день лае, лае, лае
И какво? — само не знае.
Ужъ е сърдчено и смѣло,
А на скрито се заврѣло.

Куче нали е? — да пази
Тѣй поне се знай по назии.
А пъкъ то ни дебне, въ кѣта
Покрай насъ да се прикѣта.

Цѣлъ день пѣдимъ го на двора:
Да обажда лоши хора.
То пъкъ лае, лае, лае,
И како? — само не знае.

Е, защо ни е тогава?
За игра ли и забава?
Куче нали е? — да пази!
Тѣй поне се знай по назии.

С. Чилингировъ.